Brief Summary of the Four Chapters of the Saṅkarṣha Kāṇḍa

Sarvamatasaṅgraha:

तत्र प्रथमेऽध्याये सर्वेषां मन्त्रविशेषाणां देवतातत्त्वप्रतिपादने तात्पर्यमिति प्रतिपादितम् । द्वितीये विध्यर्थवादादेर्वेदशेषस्य मन्त्रदेवताशेषत्वमुपपाद्यते । तृतीये देवतातत्त्वं स्वेच्छाविग्रह-त्वादिगुणागुणालङ्कितमिति दर्शितम् । चतुर्थे तत्तद्देवताप्रसादत-स्तत्तल्लोकवेषविभूषणैश्वर्यानन्दवाप्तिलक्षणं देवतोपासनफलं निर्णीतम् । एवम्मध्यममीमांसा सर्वदेवतात्मनो हरेः प्रतिपादि-केति सगुणब्रह्मपरा भवति ।

> In the first chapter the 'purpose' of all special mantras in propounding the essence of *devatās* is given. The second explains the fact that deities invoked by mantras are what is left of the Veda after *vidhi*, *arthavāda*, etc. In the third, the adornment of the essence of *devatās* with no qualities or with qualities such as incarnation at will, etc. is illuminated. The fourth determines the benefits of worshipping *devatās*--such as attaining power and joy from the splendor of residing in the various heavens by the grace of the various *devatās*. So, the middle Mīmāṃsā is the teaching of Hari as the essence of all deities. It is devoted to the Brahman which has qualities.

A similar description appears in the *Prapañchahṛidaya*.

Prapañchahṛidaya:

तथा देवताकाण्डस्य प्रथमाध्याये सर्वेषां मन्त्रविशेषाणां देवता-तत्त्वप्रदर्शने तात्पर्यमिति प्रदर्शितम् । द्वितीयाध्याये विध्यर्थवा-दनामधेयानां मन्त्रदेवताविशेषत्वम् । तृतीयाध्याये देवतातत्त्वं स्वेच्छाविग्रहत्वादिगुणागुणालङ्कृतम् । चतुर्थाध्याये देवताफलं सत्कर्मणामपवर्गाधिकारिणस्तादात्म्यलक्षणमपवर्गफलमिति ।